OFFLINE NR.2 • 2025

Offline er et tidsskrift for
Linjeforeningen Online

Redaktør:
Sondre Stokke
sondre.stokke@online.ntnu.no

Økonomi:
Karen Skauge

Grafisk profil:
Beate Hay Sandmo
Endre Ulberg
Håkon Halldal

Layoutansvarlig:
Sondre Stokke

Forside og bakside:
Helle Fystro

Midtside:
Foto: Isabelle Mac Quarrie Nordin
Layout og redigering: Hanne Bussesund

Medvirkende:
Cecilia Lie
Edvard Hjertvik Aasen
Emily Malcolmson
Emma Fredriksen
Erik David Thiis-Evensen
Hanne Bussesund
Helle Fystro
Isabelle Mac Quarrie Nordin
Karen Skauge
Mads Hermansen
Markus Johansen
Sarah Refsdal
Sebastian Hegreberg
Sondre Stokke

Trykk:
CopyCat
Opplag: 200
Dato: 02.05.2025

Kontakt:
Redaksjonen, Prokom
redaksjonen@online.ntnu.no
Sem Sælands vei 9
7034 TRONDHEIM
https://online.ntnu.no

Redaktørens

Ett år som redaktør og fem år som Onliner er omsider omme. Nå går jeg snart ut A4-dørene for siste gang, med fire utgaver av Offline og en (snart) ferdigskrevet masteroppgave under beltet. For en gøy reise det har vært. Har det til tider vært slitsomt? Ja. Ville jeg gjort det igjen? 100%.

I denne utgaven har vi tatt oss friheten til rett og slett å klage og sutre over ting vi er misfornøyde med. Vi ranter om alt fra Rema og OneDrive til A4s finurligheter og forskjellene på ymse prevensjonsmidler.

Jeg har også gleden av å dele at vi har med oss to gjesteartikler denne gangen! En fra en gammel A4-traver som meg, og en hvor en hel komité har vært med å skrive. Appkom tar nemlig oppgjør med oss Onlinere etter generalforsamlingens gjennomgående slander.

Offline er et blad for hele linjeforeningen, så vi i prokom syns alltid det er gøy når andre har lyst til å delta. Ønsker du å ytre din mening om hva enn du har på hjertet via blekk på papiret? Ta kontakt med oss på mail, Slack eller på A4. Døren vår er åpen!

Tusen takk til alle dere som leser dette! Jeg kunne ikke sett for meg et A4 uten et Offline-blad eller tre liggende rundt på bordene og bryte opp de ellers kjedelige grå-brune fargene. Uten dere lesere, hadde ikke Offline fantes.

Nyt semesterets siste Offline. Vi er tilbake til høsten med mer lettlest snadder, under styringen av en ny redaktør. Hvem dette er, vil jeg ikke røpe ennå. Dere får vente å se hvem sitt hode jeg planter hatten på neste immball. Sees der!

Takk for nå, Online!

Sondre Stokke
Redaktør, Offline

Innhold

T-town: Et urbant helvete
Hold deg hjemme 5

Fuck Rema
Æ har blitt cooked 6

Evolusjonen av en informatikkstudent
Fra ape til code monkey 8

Midtside
Krampe tar over 12

En dag på A4
Alles favoritt-papirformat 14

Hvorfor appkom er den perfekte ektefellen
Marry, marry, marry 16

Onedrive er et virus
Den femte rytteren 18

Harru smurt deg inn elle?
Creme de la creme 20

Proggetrim
Brett med PK you say?? 23

STYREORD

Kjære Online,

Eksamensperioden er her igjen og mange vet vel at den kan by på en god blanding av stress og nerver. Vær på utkikk etter å gjøre eksamensperioden koseligere. Ta en velfortjent lesepause i sola (eller regnet), etterfulgt av en real smash-pause på kontoret. Det er lov å være snill mot seg selv. Sett på vekkerklokka litt senere, lag deg en god middag, kjøp masse PK. Ta vare på deg selv, og ikke minst de rundt deg <3

Men midt opp i alt dette vil vi minne dere på hvor råe dere faktisk er! Det er ikke lenge siden Online samlet inn fantastiske 65 000 kr til Mental Helse, sykt bra jobba. Med dette vil jeg også bare minne dere på at de tilbyr noen du kan snakke med hvis du skulle ha behov for det, enten via telefon (116 123), eller chat. I tillegg vil vi gi en stor takk til alle dere flinke onlinere som jobber med arrangementer. Dere gjør en sinnssykt bra innsats for å holde engasjementet og det sosiale oppe i linjeforeningen. Gi dere selv en god klapp på skulderen.

Husk, en dårlig dag eller en dårlig eksamen definerer ikke hvor flinke dere er – eller hvor langt dere kommer til å nå. Bare se på meg, jeg ble jo leder!

Finn de små øyeblikkene av glede midt i alt stresset. Enten så går det bra, eller så går det over. Du kommer deg gjennom dette, og en velfortjent sommerferie venter på deg uansett.

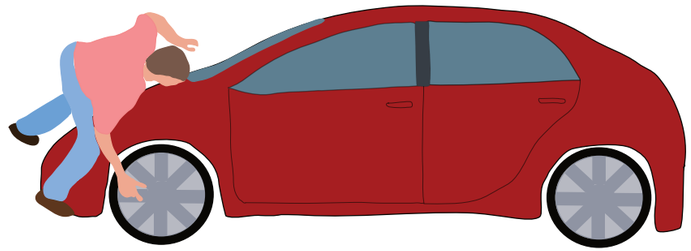
Vi i Hovedstyret ønsker dere masse, masse lykke til med eksamensperioden. Vi heier på dere hele veien!

PS: jeg har heller ikke startet å øve enda.

William Son Fagerstrøm

William Son
Fagerstrøm

T-TOWN: ET URBANT HELVETE

Det snakkes mye om inflasjon, krig i midtøsten, krig i Ukraina og Trumps handelskrig, men ingen snakker om den viktigste saken av dem alle: Hvorfor er det så jævlig å komme seg rundt i Trondheim?

Å være fotgjenger i Trondheim kan sammenlignes med det å vandre rundt på Manhattan: Et sentrum med en stappfull firefelts motorvei, der lyskryssene bruker et eon på at mannen skal gå fra rød til grønn bare for å bli rød igjen ved neste millisekund. Greit at det er sånn på en øy med 1,6 millioner innbyggere og flere hundre tusen turister til enhver tid og der bilen er et symbol på frihet (RAH). Trondheim derimot, er en by med ca. 200 000 innbyggere der en fjerdedel av innbyggerne er billøse studenter. Det er ingen grunn til å ha så mye trafikk at en er nødt til å puste inn mengder svevestøv som kan minne om å spise fra sandkassa i barnehagen, kun fordi man velger å ta turen til sentrum til fots.

Sykkelfeltene som starter og slutter helt vilkårlig hjelper heller ikke situasjonen. Syklister blir presset opp på de trange fortauene som ser ut som de nettopp kom ut av en 21-dagers faste - noe som fører til at tålmodigheten min blir testet på daglig basis av Roger på 40 som blir helt Hector Salamanca på plingern sekundet han ser en fotgjenger på fortauet.

Når fotgjengeropplevelsen er en krise på nivå med Gaza, hjelper det lite at hverdagen til en bilist oppleves som en god dag i slalåmbakken: Man svinger fra side til side, unngår hindrene og håper på å komme i mål. Hvis du skal ha sjans til å forlate en hvilken som helst hovedvei før du forlater kommunen, så er det bare å bite tenna sammen, la Jesus ta hjulet og be han pent om å «vrenge over» rett foran bussen på din høyre side. Det er nemlig slik at alle kollektivfelt slutter én meter foran avkjøringen din. Dette betyr at når du står opp om morran må du ta et valg som definerer hvem du skal være idag: «En lovlydig borger som kjører med livet som innsats» eller «en fyr som dypper tærne i å henge litt i kollektivfeltet av ren convenience».

Dersom du ser målet av kjøreturen din i luftlinje innen 500 meter så kan jeg vedde min venstre testikkel på at det finnes 15 skilt som forteller deg: «Her er det kun buss som kan kjøre, så du kan kjøre en convenient omvei innom indre Mongolia, for å komme deg 10 meter nærmere målet ditt».

Når det å bevege seg rundt både med bil og til fots oppleves som man beveger seg gjennom Los Santos, blir man nødt til å stille spørsmål ved hva som kan gjøres for å utbedre disse problemene. Kina har nettopp godkjent flyvende taxier og flyttet trafikken inn i et tredimensjonalt plan, kan dette være løsningen vi har ventet på? Jeg vet ikke, jeg er bare en enkel informatikkstudent, håper noen andre vet.

TEKST : ERIK DAVID THIIS-EVENSEN & MARKUS JOHANSEN
ILLUSTRASJON: ERIK DAVID THIIS-EVENSEN

FUCK REMA

Jeg drømmer om en tid da ihjelstekt kylling og smakløs ris kunne skaffes via gode bonusordninger til en billig penge. En tid da butikkene var fylt av gull og grønne skoger. Hva skjedde? Hvordan har kolonialvareindustrien falt så langt?

Matprisene stiger noe inni helvette og som om ikke det var nok så må man ha en app for hver eneste butikk, melde seg inn med både telefonnummer, bank-ID, og fingeravtrykk. Ideen bak at en butikk skal ha en egen app eller noe form for kundeklubb er enkel: du selger sjela di til big Rema mot at du får tilbud tilbake. Eller du gir dataen din om dine handlevaner, og Rema vil få deg til å fortsette å handle hos dem framover ved å belønne deg for din lojalitet.

Coop har det, Kiwi har det. Konseptet er relativt likt. Så hvorfor er jeg ute etter Rema? Fordi akkurat som Icarus, så fløy de for nært solen. Da jeg begynte på studiet i 2020, hadde de en app som ganske enkelt var oppkalt etter et personlig pronomen: "Æ". Hadde du æppen installert fikk du alltid 10% rabatt på all frukt og grønnsaker. I tillegg hadde du det som var så genialt: en 10 på 10 liste. 10 varer du fikk 10% rabatt på. En frihet uten like. Jeg husker ikke hele lista mi, men jeg husker veldig godt top 5:

10 PÅ 10 LISTEN MIN

- ○ Smågodt løsvekt
- ○ Kyllingfilet 1 kg
- ○ Kjøttdeig 400g
- ○ Kyllingpålegg
- ○ Synnøve ost 1kg

Ja jeg er en basic bitch, men det å få 10% på alle disse varene gjorde Rema til THE GOAT når det kom til dagligvarer, og de var min main bitch ganske lenge.

Men alle gode ting må selvfølgelig ta slutt, en eller annen gang bestemte de seg for å slutte med 10 på 10, og gå over til "personlige priskutt". Dette praktiserer de fortsatt idag og disse priskuttene varierer fra uke til uke og kan være mellom 10 og 30 prosent (spoiler alert: de er basically aldri på 30%). Jeg er usikker på hva som bestemmer disse priskuttene, men jeg mistenker at de velger selv

basert på varer de vil bli kvitt. Jeg får ofte priskutt på varer jeg aldri har kjøpt. I tillegg er de priskuttene på de varene jeg allerede pleier å kjøpe dårlig. Jeg fikk 10% rabatt på mel. Mel koster 10 kroner Rema, det går bra.

Så nå hadde de allerede nerfa appen ned i sokkene. Den kan jo ikke bli verre? Jo, det kan den sjef, jo det kan den. I år kom spikeren i kista, de rebranda fra Æ til "Rema Appen" og gikk over til en bonusordning. Du får ikke lenger rabatt, du får bonus. Bonus er en slags monopolvaluta som eksisterer inne på Rema Appen som du kun kan bruke på Rema-butikker. I tillegg har de lagt til "oppdrag" som er ting du må fullføre for å oppnå en bonus. En av oppdragene er å kjøpe 5 Jif-produkter for å få 30% bonus. Hva faen? Hvor mange Jif-produkter trenger en mann? De kaller det universalspray av en grunn. Tenk å kjøpe 5 Jif produkter for å få igjen 30% i samme butikk. Fuck meg.

Du tenker kanskje "men men, Kiwi og Extra har også bonusordninger". Hei, de suger og. Men hos dem kan du hvert fall ta ut pengene. Hos Coop så ligger pengene dine faktisk inne på en bankkonto og du får renter. Hos Kiwi kan du alltid instantly sende pengene dine over på din personlige bankkonto. Remas monopolbonuser kan kun brukes hos Rema. Med andre ord om du er så uheldig at rema er din eneste nærbutikk, er det ingen grunn til å ikke bruke de med en gang. De går ned i verdi hvert sekund du ikke bruker de.

Samtidig som alt dette skjer har matvareprisene økt helt absurd mye, spesielt på first price varer. Og bare for å bli politisk her, men disse first price/prima varene baserer seg på et klasseskille i matvarebutikken. Prima gulost er bare Synnøve Finden gulost, Prima kjøttdeig er Nordfjord, Prima kylling er fra Solvinge. Men vanlige folk pleide ikke kjøpe disse varene fordi de ser så jævlig cheap ut. Sekundet dyrtid var et faktum, nølte ikke butikkene med å sette opp prisene på disse varene. Nå er det i realiteten ingen forskjell på prima/first price og de dyrere variantene så nå kan du hvert fall kjøpe de fine etikettene med god samvittighet. Jaja, jeg kan heldigvis trøste meg med at jeg får 25% bonus på råkostsalat denne uken, så alt er jo ikke bare jævlig.

TEKST OG ILLUSTRASJON: SEBASTIAN HEGREBERG
LAYOUT: SONDRE STOKKE

Det er sluttsummen på kassalappen vår som teller

Evolusjonen av en informatikkstudent

Evolusjonen stopper aldri – verken i naturen eller i asfalt- og brosteinjungelen vi kaller Trondheim. Mens koronaviruset har mutert til en forkjølelse, har en langt mer interessant utvikling skjedd på A4, nesten usynlig for et uoppmerksomt øye. Onlineres verden er et hav av 0 og 1, funksjonskall og errorer, og dermed glemmer vi at vi selv, som alle andre, er ofre for naturens krefter. Som eksamensperioden *sniker Online-evolusjonen inn på oss alle, og vi ser den ikke før det er for sent.*

Permanent tsunami wave – den uoffisielle informatikkuniformen

I dagens samfunn har douchebag og støydempende hodetelefoner nesten blitt Gløsingers uoffisielle uniform. Da dette har økt realfagbyggets klyseskala, har det heldigvis tatt knekken på turklær - i - byen - epidemien som regjerte årene etter korona-utbuddet. Ingen av dem som paraderte rundt i fjellsko, Gore-Tex jakke og turbukser dro i marka etter skolen. La oss være ærlige, de dro på DT-vors. Denne dobbeltmoralen er nok til å ville filleriste noen stakkars fremtidige biologer. Skjerp dere og sleng på noen jeans.

Som en child-klasse, arver informatikk alle egenskapene til Gløsinger-klassen: Sekk og hodetelefoner. Derimot har vi et attributt som gjør oss litt mer markante i havet av half-zips, stressproblemer og Sofie-skjerf: Permanent tsunami wave. På A4 er det lett å se hvem som er på besøk eller fastboende. Hos informatikkstudenter er hodetelefonene nesten alltid på plass. Selv under samtaler er de på, og som hos dyr; kan du analysere samtalen basert på ørene. Om begge klokkene er på? Sikkert bare et spørsmål om neste øving er lagt ut. Én klokke av? Mild interesse i samtalen, kanskje en lunsjpause avtales. Begge klokkene dyttet til side slik at hodetelefonene blir en hårbøyle? En git-blame på gang eller debrief av helgens festligheter. Hodetelefonene helt av? Noen har dødd, eller en Smash-pause igangsettes. Selv i sistnevnte tas hodetelefonene egentlig aldri av, de henger derimot som et embetsskjede rundt halsen. Hodetelefonene har rett og slett blitt en del av oss, og det synes. Med engang de fjernes, hvert fall for oss som etter veldedighetsfesten fremdeles har håret i behold, ligger det en hår-bue der som et ekko av hva som en gang var.

Etter tre år med konsekvent hodetelefonbruk er det ikke kun håret som får en bølge, men selve hodeskallen. Du kan mest sannsynlig ense en liten bue i skallen om du kjenner etter. Som lillefingeren som får et hakk i seg av mobilbruk, får skallen vår en såpass dult at eventuelle lus kan gjøre flere rock-to-fakie-triks på halfpipen av en hodebunn. Om Pompeii 2.0 skulle oppstå i vår kjære studentby, kan både fremtidens Indiana Jones og Lara Croft plukke ut hvilke hodeskaller som tilhørte informatikkstudenter. De vil diskutere og undre seg over hva som kom først; dulten eller avhengigheten. I det minste gjør den permanente tsunami waven at hodetelefonene ikke sklir ut av sin foretrukne plass.

Under utgravingen av asken fra A4, vil arkeologene undre seg over flere spørsmål. Hvorfor stammer bakteriefloraen i den uvaskede kaffemaskinen fra samme mikrobielle slekt som svarteduaen? Og hvorfor hadde den eneste etasjen i A-blokka med vinduebeskyttelse fra den støyete kantinen så stort forbruk av støydempende hodetelefoner? Var det en

mote trend sammen med bart og mullet-fasen i 2025, kun for dekorasjon? Var det et status symbol? Teoriene vil bli mange. Ekspertene vil vite at behovet for å "locke in" er en av de mer riktige antagelsene. Det å bedre kunne høre hvert herrens ord ytret av frelseren Abdul Bari er den andre. Men den tredje, og kanskje den dessverre mest riktige: Onlinere holder ikke kjeft.

I løpet av de tre årene går nemlig A4 vekk fra å være studieplass til rett og slett et pauserom. Den første som ikke har syndet kan kaste steinen, og jeg er i ingen posisjon til å kaste steiner. Selv har jeg snakket alt for mye alt for lenge i toppetasjen, men dette er jeg ikke alene om. Om du ikke har hodetelefoner på, skjønner du kanskje hvorfor det er nødvendig for egen mental helse å ha. Derimot om du har hatt de konsekvent på siden opptaket i første semester, la meg opplyse deg om hva som skjer når støydempingen ikke er på.

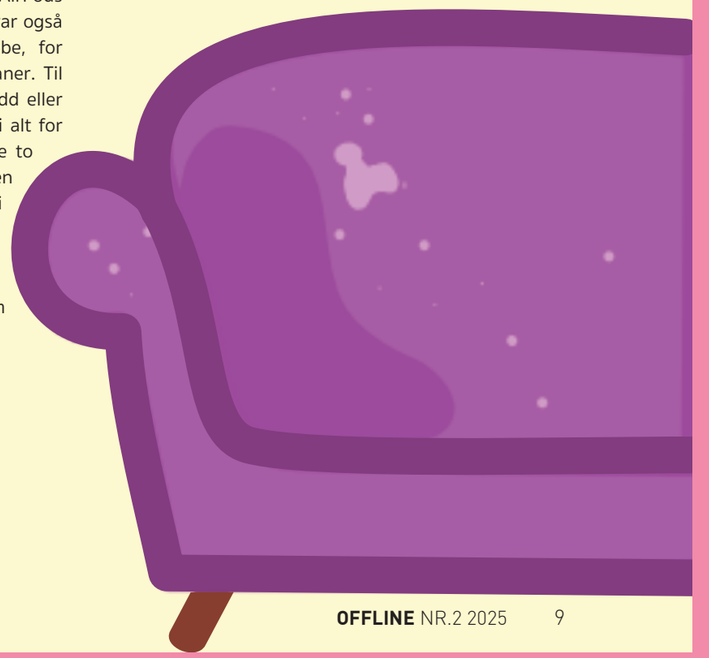
Det er urovekkende hvor mye du hører når folk tror at de nettopp ikke blir hørt. I et forsøk på å øve til ITGK eksamen første semester i førsteklasse satt jeg på objektrommet. Det var min første feil. Pipingen grenset på tortur, og jeg som hadde glemt AirPods hadde intent forsvarsmiddel. Min andre feil var også bare å være på objektrommet for å jobbe, for fjerdeklassingene bak meg hadde andre planer. Til den dag i dag vet jeg ikke om dette var kødd eller ikke, men med akkurat høyt nok volum og i alt for mange detaljer fikk jeg høre hvor svette de to karene ble da de hadde sex. Vi snakker «sofaen ble klissvåt og stinka i flere dager»-svette, vi snakker "kollektivet sendte meldinger i chatten på grunn av hvite flekker på sofaen"-sex, og det er det mest familievennlige fra den alt for detaljerte og lange samtalen som kan videreformidles i og med at Offline også eksisterer for våre kjære 05-lesere.

Ergo, om det enten er av ønske eller behov, er hodetelefonene alltid på, og hjelpes som det synes.

Akilleshæler og kryptonitt

Alle helter har sine svakheter. Akilles sin hæl, supermann sin kryptonitt, og informatikkstudenter; Mac-tastatur. Du skulle tro at når du starter på et IT studiet at dine største problemer vil være å skrive kode du ikke kan kjøre på eksamen eller den stadige kampen for å bevise at IT-studenter både vet hva såpe, deodorant og jenter er, og kanskje mest av alt kan være jenter. Av alle mulige svakheter, ville det ta lang tid før du ville komme på at tastaturet ville være treblokken som får Jengatårnet til å rase sammen. For det hjelper ikke hvor flink du er i å lese filer, lage streams og debugge kode når du ikke klarer å lage en føkkings krøllparantes på de utdaterte stasjonære maskinene på Sluppen. Selv presterte jeg i å bytte tastaturspråket på Windows-maskinen i et forsøk på å definere en metode på objekt-eksamen. Det ble en rolig, ufrivillig kont for å si det sånn.

Synes jeg at oss Mac-brukere bør kompenseres for hva vi har gått igjennom de tre årene? Absolutt. Synes jeg at det på Sluppen grenser til Apple-diskriminering? 100%. Den siste uken før hver eneste

eksamen som innebærer et snøfnugg av koding har jeg og andre som ikke fikk memoet om å ikke bite Edens-teknologiske eple sittet og øvd på maskinene på Realfagsbiblioteket. Det er helt latterlig og ufattelig kleint.

Kodekulten - En ny gren på språktreet

Jeg skal ikke komme her å si at Online er som en kult, men den har sine tendenser. Kulter lager et eget språk og vokabular som er med på å isolere dens medlemmer fra omverden. Og slik som i kulter, finner du ikke ut hvor dypt nede du er før du faktisk interagerer med dem som ikke tilbringer 6 timer hver dag på A4. Hvertfall med de som tror at A4 kun er en arkstørrelse.

I hjernen, slik som i datamaskiner, har vi "word vectors". Ord som "kniv" og "gaffel" er nærmere koblet sammen enn "gaffel" og "gonster". Derimot endres disse "word vectors" seg drastisk i løpet av tiden i fjerde etasje. "Flip flops" går fra å være koblet til "Stranda", til "Datdig". "Aries" fra stjernetegn til "recovery algoritme". "Billettsalg" fra å sitte klar kl 11:59:59 til "raskeste script-konkurranse uten å bli catcha". Sist, men ikke minst, er "committ(ment) issues" som før var knyttet til emosjonelt utilgjengelig mennesker, men nå koblet til GitHub-herk. Det var skremmende hvor mange ekstra sekunder det tok meg å forstå at venninnen min ikke snakket om kodeproblemer, men mer om det å knekke koden om å være sammen med noen. Om dette er et tegn på informatikeres manglende rizz, de ekstra sterke hjernecellene som må til for å overleve tredje semester, eller vår tidlige utviklet frontallapp som får oss til å løpe fra lite emosjonelt tilgjengelige mennesker er opp til historikere, forskere og psykologer å diskutere.

Føkk søndag, gudene hviler på tirsdager

Det hadde vært unaturlig å snakke om evolusjonen til en informatikkstudent uten å nevne vår favoritt gift: Etanol. Antall fester og dager du drikker vokser eksponentielt etter studiestart. Selvfølgelig er fadderuka noe for seg selv, men på de fleste studier er dette "it". Jeg har flere ganger fått høre at folk på studiet har "med et uhell" hatt tre-fire eller fem dagers, og det stadig kommer nye grunner til faste dager med drikking. Mens SiT-Cafe har kanelbolle-onsdag og kake-torsdag, har informatikkere en urovekkende ukestradisjon.

Det går i Cremant-mandag, Vin-onsdag, DT-torsdag, den vanlige fredagen og lørdagen, og sist, men ikke minst, Cava-søndag. Utenom Cremant-mandag, kan ikke Online ta på seg æren for å ha laget disse tradisjonene, men fy som vi stiller opp.

For å ikke snakke om drikke dagene, har jo verv og interessekomiteer drikkevaner som får "Av-og-til" til å skjelve i buksene. Blåturer og hytteturer blir nesten tre til fire dagers med konstant promille, og interessegrupper som "Faxe orden" og "Vodka i skogen" passer på at leveren aldri slacker av.

Gud hvilte den syvende dagen, vi hviler den andre. På de tre årene jeg har vært Onliner har tirsdag alltid vært hellig. Ofte når mine vanntroende venner, aka ikke informatikere, har spurt om å finne på noe, har det alltid vært tirsdag vi møtes. For det er den eneste dagen i uken man med 100% sikkerhet kan vite at det ikke skjer noe. Sagnet sier at om siste stein legges på plass i Nidarosdommen, vil byen rase i fjorden. Det samme gjelder Online og tirsdag. Tirsdager er leveren til informatikkstudenter sin siste skanse. Gjøres hviledagen om til en fast drikkedag, da vil både Ragnarok og Dommedagen herje på A4.

Etter tre år har informatikkstudenter blitt mer og mer motstandsdyktige mot giften. Du kommer inn på fester ved studiestart med to Grevens pære klar for å bli drita. Du forlater med en bachelorgrad, ødelagt lever, og behovet for en six-pack med øl eller en hel flaske vin for å oppnå brisenhet.

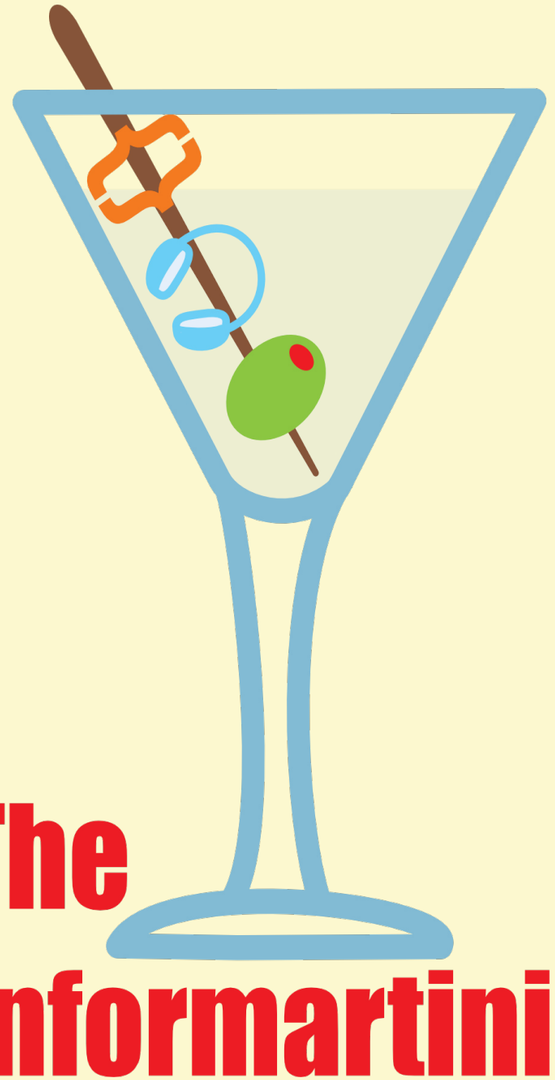
Hvordan gjenkjenne en informatiker i det ville

Trondheim byr på mange rare karakterer. Samf-frivillige som er knyttet til det røde bygget som klovnefisker til anemoner. BI- og Indøk studenter som flokker til Solsiden hver søndag tross vær og vind. I dette havet av mennesker, alle litt for like og alle litt for slitne og stresset til å stå ut av egen vilje, hvordan kan du da gjenkjenne din egen flokk? Enkelt finne den som enten har kok eller kjenner en kokk?

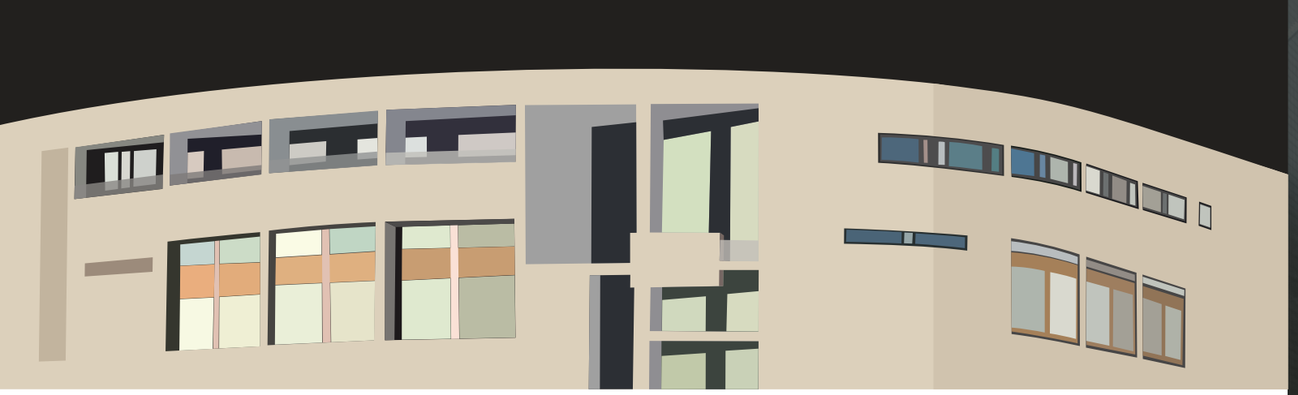
Start stort og så gå smått. Finn en Gløsing. De som konsekvent går kun i blått, sort og hvitt, med hodetelefoner og douchebag. Finn dem med permanent dårlig hårdag, øyne med gulskjær. Finn dem som bærer de mørke ringene under øyene som kringsmaling, et bevis på de søvnløse nettene som kun har vært oppvarming til helgen. Da vil du finne de som på vors diskuterer fargekoder og tastatur. De som kunne gjerne snakket et annet språk for ingen andre enn dem selv forstår dem. Du vil finne kulten hvor blodssøsken dannes gjennom sene kvelder og tidlige morgener. For kultens blod er tykkere enn livmorsvannet.

TEKST OG ILLUSTRASJON: ISABELLE MAC QUARRIE NORDIN

```
Boolean henta = false;
def drink() {
    let x = 1 RedBull;
    let y = 1 AbsintheShot;
    let z = 1 JägerShot;
    mix(x, y, z);
    drikk(x, y, z);
    log("Suksessfull drikking!");
}
while (!henta) {
    drink();
    if (formen() < 10%) {
        henta = true;
        log("Natta zzZ");
        draHjem();
    }
}
```


Se fysisk utgave

En dag på A4

Jeg spaserer gjennom gangene på A4 en sen vår-ettermiddag. Summende stemmer, febrilske tastetrykk, pipelyder fra objektrom-døren, apelyder fra smashpausen. Lydene får meg til å mimre. Fem år med gode minner i denne etasjen. Likevel, finnes det vel alltids et forbedringspotensial.

A4 - for en flott beliggenhet informatikkland har på Gløshaugen. Panoramautsikt sørover, en kjapp heistur unna kantina, kort avstand til buss og matvarebutikk. Finnes det virkelig noe å kritisere Gløshaugens oase for? Ja, det gjør det.

Romrulett

Du ankommer skolen litt for sent og setter deg på objektrommet for å jobbe. Ti sekunder senere blir du nødt til å reise deg for å lukke døren skikkelig for å stanse den gjennomskjærende pipelyden. Du setter deg tilbake i setet som nesten er på nivå med gulvet og innser at spaken som justerer høyden er knekt. Fantastisk. Resten av gruppa di kommer inn i rommet og skjønner raskt de ikke kommer til å få plass. Ute i gangen igjen, øyner dere en syltynn mulighet for at et av grupperommene er ledig. Dere kan ikke tro det! Du strekker deg optimistisk over den sotede delen av vinduet for å bekrefte, men så klart: du får klein blikkontakt med en ensom kriger som har kjempet seg opp halv åtte på mårran og kapret rommet.

Lettere nedstemt, fortsetter dere mot Utsikten. Bordene er selvfølgelig okkupert av det vante klientellet. Langs vinduet ser dere noen stakkars førsteklassinger krige med persiennene, halvveis blinde fra de sylskarpe solstrålene utenifra. Et gruppemedlem forsøker: «Kanskje vi skal prøve webtek-rommet. Der er hvertfall jævlig mange bord.» Sant nok, webtek-rommet er rikelig møblert og skjermet fra solskinn og pipende dører. Rommet er stappet og dere åler dere gjennom en jungel av bord, og finner et ledig hjørne. Nå sitter alle fire malplasserte rundt et trapes-formet bord, så vidt med plass til tre PCer. Akustikken i rommet forsterker støyet til utålelige nivåer, og dere er endelig klare til å jobbe.

Kaffe-gate

Velsigne trikom for alt de gjør for kulturen på A4. Men gud forby at vi skal produsere akseptabel kaffe på huset. Jeg vet at kaffe-gate har vært omdiskutert i mange år. Noen brekker seg og andre drikker den med tilsynelatende tilfredsstillelse. Men jeg sverger, det er noe djevelsk over det skvipet. Hva faen er det de gjør med kaffen? Jeg har blitt forsikret om at kannen regelmessig går gjennom nøye rengjøring, og har observert prosessen selv. Selve kaffemaskinen spyr vel bare ut rent kokende vann så den kan det vel ikke være noe galt med. Det må være de ymse informatikerne som blander kaffen på formiddagen som står bak. Men instruksene virker så klare. «Ha i 4,5 skje for stor kanne.» Selv en simpel ikke-siving burde makte denne oppskriften. Etter fem år har jeg ikke kommet til bunns i denne konspirasjonen. Jeg stoppet å innta væsken for to år siden og har ikke sett tilbake siden. Det er kanskje nevneverdig at min favorittkaffe er Nescafe Gull instant coffee. Jeg har skjønt at denne ikke er så populær blant kaffe-kjennere, så kanskje meningen min om A4-kaffen burde tas med en håndfull salt.

Fasilitetene

Hva er greia med toalettsituasjonen egentlig? For det første: hvorfor har handicapdassen blitt den designerte dritedestinasjonen? Greit nok at det er det største rommet, men hvorfor trenger du ekstra plass når du kvitter deg med Mama-nudlene nedskyldt med dagens tredje PK? Er det for privatlivets skyld? Fordi det er adskilt fra de andre toalettene? Her er en nyhet til deg. Døren går rett ut til kjøkkenkroken hvor det til enhver tid står en stakkar A4-traver eller tre og fyller vann, mekker kaffe, eller slår av en klein prat med en delvis bekjent de dessverre møtte på i gangen. De hører alt du driver med der inne. Og i det du åpner døren for å flykte fra åstedet, lukter de det også. Er denne gudsforlatte eimen virkelig inntrykket av deg du ønsker å spre blant dine med-informatikere? La handicap-dassen være forbeholdt dem den er lagd for: folk som sitter på Tihlde-rommet. Gjør som oss andre med et snev av skam i behold. Stikk ned på A3, eller i kritiske situasjoner, opp i femte etasje og gjør businessen din der. Risikoen for at du plutselig møter blikket til A4-crushet ditt omsvermet i gasskyen du nettopp har etterlatt deg er betydelig lavere der.

De alminnelige toalettene byr også på deres egne problemer. Hvor mange ganger har du ikke opplevd følgende scenario. Du må jævlig tisse, så du går målrettet inn på toalettet. Du tenker ikke over at det står en nervøs førsteklasse-NPC lent inntil veggen, utenfor døren. Du kommer inn, og begge toalettene er opptatte. Faen. Du er nå stuck inne på det klaustrofobiske badet, med bare to tynne dører som skiller deg og lydene fra de to svette kodebeistene du venter på.

Malplassert mellom dørene tar du opp mobilen, sjekker Slack, og ser den n-te meldingen i #spørforenvenn om noen kan anbefale fag som gir en lett B for null innsats, uten eksamen, og med tvilsomt læringsutbytte. Du vurderer å foreslå TDT4245 eller IT3021, men blir distrahert i det du kikker opp og ser du har bolognese-rester fra pastaen du spiste for to timer siden i begge munnvikene. Helvete. Kunne du ikke merket det før du tok den vanlige runden rundt etasjen og plagde alle vennene dine som latet som de jobbet? Du funderer på om du har sunket til nivået til de svetteste på studiet. De ikke-dusjende vesenene du ser ned på, men aldri kan bli like god til å progge som. Før du når en konklusjon, åpner døren seg og en vemmelig skikkelse trer ut. Uten å vaske seg lusker den kontant ut den ytterste døren også. Doen er nå ledig og naturen kaller mer enn noen gang. Før den ytterste døra lukkes, utveksler du et kleint blikk med den stakkarslige NPCen du valset forbi tidligere. Du innser at tjommien også venter på toalettet og har forsøkt å etablere en kø ute i gangen. I et lite øyeblikk absorberer du desperasjonen i øynene hans. Fuck han. Det er en dog eat dog verden, og du er gammel med begrenset blærekapasitet.

TEKST OG DESIGN: SONDRE STOKKE

Hvorfor appkom er den perfekte ektefellen

Årets generalforsamling tok en mørk og uventet vending for appkom. Det som skulle være en koselig kveld med latter og demokrati, ble plutselig til et brutalt blodbad. Vi ante fred og ingen fare da den uskyldige leken Fuck, Marry, Kill tok over salen. Minutter senere fikk vi kjenne komiteenes vrede. Gang på gang ble navnet vårt nevnt. Ikke under Marry, ikke under Fuck, men under Kill. Mens salen lo av slakteriet, døde vi på innsiden. Vi var mildt sagt målløse og ekstremt forfjamset. Sorgen og smerten har fulgt oss videre til den dag i dag. Vi har derfor bestemt oss for å gjøre hva enhver fornuftig person ville gjort. Nemlig å skrive en artikkel om hvorfor appkom er den perfekte ektefellen, for å motbevise alle som var gale nok til å drepe oss.

Den eneste logiske forklaringen på disse drapene er at morderne rett og slett ikke kjenner oss godt nok. Så la oss endelig introdusere dere for våre beste personlighetstrekk:

- Vi elsker prosjekter, og du hadde blitt vårt ultimate fixer-upper prosjekt. Du trenger aldri å bekymre deg - vi er alltid der for deg (1 arbeidsdag hver andre uke).
- Vi elsker romantiske reiser. Paris for kjærligheten, Krakow og Gdansk for litt ekstra spenning.
- Vi kan sende deg love commits, det er tross alt mye mer moderne enn love notes. “refactor(love): add more hugs”
- Vi er super stabile. Once you go Appkom, you never go back.

Dette er jo alle ingrediensene for et perfekt ekteskap. Vi vil alltid være der for deg, vi kjeder deg aldri (med mindre du mener minions-referanser er kjedelige), er stabile som fjell og ekstremt morsomme. Vi har altså alt man skulle trenge for et langvarig og lykkelig forhold. Om du fremdeles er usikker, til tross for all verdens fornuft, har vi laget en liste med elleve grunner til hvorfor du burde teste oss ut, spesielt i sengen.

11 grunner til at Appkom er en god sengepartner:

1. Driver stadig med noe nytt, så det er alltid spennende i soverommet
2. Tar ofte imot ønsker og har vært borti det meste, så ingenting er for rart
3. Kan snakke deg i søvn med problemer om Autobank - vil sovne på et blunk
4. Eksperter på pillowtalk. Når lyset er slukket, er vi fremdeles pålogget
5. Akkurat som programmeringsspråk, liker vi å utforske diverse leker. Vi er en ekte jack of all trades når det gjelder å prøve nye ting og er alltid på jakt etter en ny utfordring.
6. Glade i kostymefester, så vi er eksperter på roleplay. Uansett hvilken fantasi du har, er vi klare for å gjøre drømmene dine til virkelighet
7. Elsker å fordele arbeidsoppgaver, så vi kan gi deg kjærlighet på flere fronter samtidig
8. Sinnssykt rutta på å bestille pizza, så du behøver ikke å stresse over aftercare.
9. Har en juicy backend og en lokkende frontend
10. Har mange forskjellige roller som leder, straffeansvarlig, nytelseskoordinator og pengepisker, alt for et hvert ønske. Vi kan både være dom og sub
11. Krever alltid 2 i rommet for hver pull request. Vi tror på parprogrammering, både i jobb og i kjærlighet

Så neste gang du står der med Fuck, Marry, Kill, tenk deg godt om. Vi er ikke bare en flørt du kan glemme, vi er din sjelevenn. Det er på tide at du slutter å løpe fra kjærligheten og innser at vi er Marry-materiale. Vi er tålmodige og elsker utfordringer, så drapene dine er bare bortkastet tid. Følg hjertet ditt (eller bli doxet på infoskjermen <3)

Og husk … det er vi som har kontroll over opptakssystemet. Så tenk deg godt om før du tar livet av oss igjen.

TEKST: EMILY MALCOLMSON, EMMA FREDRIKSEN & MADS HERMANSEN
DESIGN: KAREN SKAUGE

OneDrive er et virus

Pest, krig, hungersnød og død: Apokalypsens fire ryttere - lite visste de da at det fantes en femte.

Cloud storage burde jo i teorien være fett. Du frigjør lagringsplass på fysisk disk, og det lagres på et sikkert sted. Clouden gir deg muligheten til å laste ned filene dine lett på andre enheter, som gjør det mulig å jobbe fra hvilket som helst sted i verden så lenge du har internett. Se? Er vi ikke i teknologiens verden?! Hvordan kan dette i det hele tatt være noe negativt? Jo, la meg ta deg med på en reise tilbake i tid til mine videregående dager.

Det hele startet i første semester i et nytt stadium av livet. En teknostart, men av annet navn. Et som er fortapt, men lever i minnet til alle elever gjennom tidene. Tenk deg: du sitter i en aula med "stoler" av beinhardt tre (det var en trapp, vi satt i en trapp med tjukke steg). Du venter i spenning på en presentasjon fra en sein IKT-mann om hvordan man holder god filstruktur, og ikke minst hvordan man aldri mister arbeidet man gjør på PC-en! Det er jo en drøm kommet true for alle som var nerd nok til å ikke kunne fortelle læreren en hvit løgn om at du hadde jobbet mye på PC-en hjemme, men glemt å legge det på minnebrikken.

Lo and behold, der kom han springende fra kontoret. En halvkort, skallet mann med briller… noe med han kunne minnet en røyskatt… akkurat som forventet, for så vidt… Han er tydelig preget av tidspresset, selv om det bare er snakk om et par minutter, og med laptopen i hendene kommer han løpende.

Så skjer det som ikke skal skje… han faller. PC-en ligger i biter foran en gjeng med forundrede, skremte og småflirende elever - skjermen på ene siden av rommet, nedre halvdel og tastaturbiter på den andre.

Så spretter han opp, dette var ikke noe problem fordi han har jo OneDrive, og alt er lagret! Han tryller frem en ny PC og starter presentasjonen sin, nå en legende for alle nye elever på skolen.

Men dette handler ikke om ham. Dette handler om det han presenterte, og hvordan det har påvirket alle livene våre, også frem til videre stadier som selvstendige studenter. De fleste av oss er fortsatt overbevist om at OneDrive er løsningen, men jeg er her for å fortelle deg at det ikke er akkurat så fryd og gammen. Noe du kanskje allerede vet…

Husker du det jeg sa om at filene dine alltid er tilgjengelig når du har nett? Hva med når du ikke har det? Da får du ikke filene dine - gir mening. Problemet oppstår når du ser oppdateringsikonet i høyre hjørne av taskbaren din, og det aldri forsvinner. Du trykker på den blå skyen, forundret over hva som kan ha skjedd, før du ser det: fem filer under behandling.

Du spør Google, eller ChatGPT som du sikkert gjør nå til dags (sau). Du er ikke den første, og ikke den siste med dette problemet. Har du en fil åpen? Har du lagt til mange filer i det siste, én veldig stor fil kanskje? Er du ikke logget inn allikevel? Det står jo at alt er riktig, og du åpna nettopp PC-en - det eneste du har rukket å gjøre er å scrolle i 15min på TikTok.

Du åpner spent innstillingene, alt ser rett ut. Drømmer du? Du gjør det eneste logiske du kan tenke på: en svensk én. Du skrur av og på, men problemet er der fremdeles… Fem spøkelser under behandling på fuckings Galtvort medisinvingen.

Hva mer kan du gjøre? Orakeltjenesten next? Nei, det blir for kleint. Du sjekker på nett, alt ser riktig ut i innstillinger-panelet. Det er ikke så mye annet å gjøre - du logger ut… tror du. Det viste seg at du ikke var logget inn i det hele tatt - spøkelset var deg, men det er ikke noe de forteller deg.

Du logger inn igjen, sikker på at problemet er løst - noe det er… for denne gang i alle fall. Filene dine oppdateres, all is well in the world. Dette varer bare noen dager da! Det kan jo ikke fungere som det skal mer enn 70% av tida. Microsoft tok jo åpenbart code coverage approachen når de lagde dette viruset. De skal aldri ha mer enn 70-90% uptime ettersom det kan lure kunder inn i en falsk sikkerhet om at programmet funker. Neinei, her skal vi tjene penger på å gjøre så lite som mulig.

Det er ikke bare spøkelsesfilene og -innloggingene som er problemet. Er du ikke forsiktig er lagringsplassen din i skyen plutselig full. Hvordan kunne det skje?! Nei, det har seg nemlig sånn at OneDrive ofte tar litt "friheter" med hvilke mapper de skal lagre i skyen. Skrivebordet ditt? Ja seff! Bilder? Om a! Filer du faktisk trenger? Noen ganger i guess…

Jaja, bare å avinstallere og reinstallere da! Sette det opp skikkelig denne gangen. Du må fortsatt huske å slette alle filene med mindre det faktisk skjer automatisk for en gangs skyld. Du reinstallerer Office fordi det er lettere enn å finne en singulær OneDrive-installer. Du dobbeltsjekker at alle mapper den synkroniserer er riktig. Mappestrukturen er satt som du ble lært for lenge siden. Alt er vel…

Eller det skulle man i det minste tro, men det er alltids neste gang. Du slipper aldri unna de udødeliges grep når det kommer til dette. Forbannet til å sende de samme filene til skyen i evig tid. Enten det, eller så er du uheldig nok til å legge et koderepo inn i OneDrive en dag istedenfor å holde det på GitHub eller Gitlab hvor det hører hjemme. Tro meg, det er verre enn døden selv. Nåde deg, bror, søster eller annet søsken, om du har gått i samme fella - du har opplevd noe ingen noen gang burde. Microsoft åpner herved sine dører til deg: om du våger å takke ja til invitasjonen.

Skole- og jobblivet blir aldri det samme når du selger sjelen din.

TEKST OG DESIGN: EDVARD HJERTVIK AASEN

HARRU SMURT DEG INN ELLE?

Som autorisert helsepersonell som har fullført hele 4 av 9 moduler i faget MFEL1010 medisin for ikke medisinere, synes jeg vi bevegde oss alt for raskt forbi nyheten om det kommende prevensjonsmiddelet for menn: nemlig p-gelé. Den magiske geleen som ikke bare totalt ødelegger sjansen for 18 år med uønsket barnebidrag, men gjør deg også til tidenes hunk. Jaja herregud, det er jo bra og sånt, men kan den måle seg med den tradisjonelle kombinasjonen av blodpropp og depresjon som har regjert hos flertallet av jenter siden de fylte 16? Neppe. For som samfunn er det visst en konsensus om at horisontal tilfredsstillelse ikke er helt det samme uten at minst én deltager har hormonforstyrrelse. I mean, det spicer det jo opp ganske heftig, i motsetning til tidenes VM i moodkill under et nachspiel for to: "harru smørt deg inn elle?".

Blodpropp og kreft vs tidenes sigma male

For dere som ikke fikk med dere nyheten fra i fjor sommer, så snakker jeg om et helt nytt prevensjonsmiddel for menn utviklet ved Karolinska institutet i Stockholm, som viser seg å være så og si 100% sikkert etter testing (noe ingen prevensjonsmidler for kvinner er), og som kanskje kommer på markedet om noen få år. Dette er altså en p-gelé som består av testosteron og gestagen som hemmer spermieproduksjonen, og etter 4 år med testing oppstod sånn serr null graviditeter.

Hvis du synes det høres nytt og sketchy ut, så vil jeg bare påpeke at alt som kreves er å smøre seg med litt gelé på armen én gang om dagen og vipps blir du tidenes sigma male med doblet muskelmasse, noen ekstra cm i høyden og økt lyst for å utføre din plikt for evolusjonen. Ja, for det er faktisk bivirkningene. Sykt, right? Ingen traumeverdig innsettelse av spiral, og du slipper til og med å plassere en plaststav i armen. Klyp meg i armen (ikke den med staven i da jeez), dette må jo være en drøm.

Denne magiske geleen står derfor i ganske ekstrem kontrast til all prevensjon for kvinner. Der uansett om det er piller, stav, spiral eller ring, så slipper du ikke unna lista over bivirkninger som er lenger enn en algdat-forelesning en seig novembermorgen. Og bivirkningene her er dessverre ikke BBL-allegations, årskort på DT og mer snatched waist enn RuPaul på en god dag. Nei, her er det blodpropp, kreft, død og fordervelse. Det at et slikt prevensjonsmiddel for menn endelig dukker opp på markedet kan jo derfor bare bety to ting: flere jenter med livsglede (sett bort ifra de som går tredje semester på informatikk) og lavere fødselstall (unnskyld Erna). Verden må jo bli til et utopia uten like. No more depresjonsfylt liv kun for å skumme fløten.

Pest eller prevensjon

Fra spøk til alvor virker p-geleen oppriktig som et veldig bra produkt, og kanskje dette vil åpne dørene for ny forskning på prevensjon for kvinner som har litt hyggeligere bivirkninger. For det er ingen hemmelighet at kvinnehelse har blitt nedprioritert i alle år. Og man skulle kanskje tro at prevensjon var det eneste feltet der forskning på the girliepops var prioritert høyere enn hos gutta. Kanskje det er det, men tydeligvis er det ikke godt nok. Etter litt privat etterforskning har jeg nemlig fått tips om at det ikke brukes så mye midler på forskning av kvinnelig prevensjon fordi det funker godt nok som det er og bivirkningene er de samme som en eventuell graviditet kunne ført med seg (bank i bordet). GODDAMN, så kun fordi vi kanskje kommer til å lide i fremtiden så kan vi like så godt lide hele tiden? Harsh. Om dette faktisk stemmer vet jeg naturligvis ikke, ettersom jeg ikke har fullført alle modulene i MFEL1010 enda (5 igjen, bear with me). Men uansett om det er sant eller ikke, så vil kanskje nyheten om p-geleen bety at kvinner ikke lenger trenger å ofre seg hele tiden. Eller?

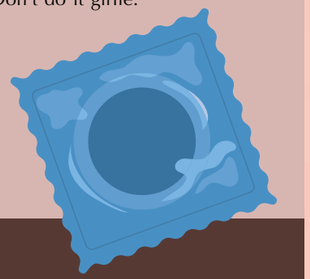
Noe som stadig blir nevnt når det snakkes om mannlige prevansjonsmidler, er nemlig at etterspørselen rett og slett er for lav. Dette fører til at svært få selskaper kjøper opp slike midler, og prevensjonen kommer derfor aldri på markedet. På denne måten har vi aldri egentlig fått vite om dette er noe menn faktisk hadde villet brukt eller ikke, og

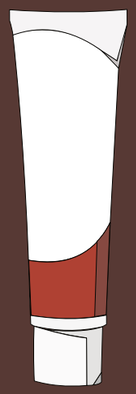
forventningene om prevensjon ligger derfor fortsatt hos the girlypops. Men jeg tror helt ærlig at etterspørselen er større enn man tror, for det er vel ikke kun det kvinnelige kjønn som ønsker å unngå en junior-versjon av en du utførte horisontal mambo med etter en litt for lang vin-onsdag?

Hele ideen rundt denne artikkelen oppstod egentlig under modul 3 i MFEL1010 der de nevner at kvinner på prevensjon har økt risiko for kreft. Dette førte igjen til en svært sivilisert meningsutveksling med en god venninne over et par bokser lunken pk, om hvordan vi egentlig risikerer livene våre hver dag kun for å beise tømmerstokken av og til. Med en liten omvei gjennom samtaleemnene som at mellom 50-90% av koalaer har klamydia og at ender voldtar hverandre sånn alt for mye (burde noen steppe inn kanskje?), kom vi likevel stadig tilbake til det viktige spørsmålet her: vil samfunnets forventninger om at alle jenter er på pilla, endres av denne gelé-oppdagelsen? Vår konklusjon er dessverre nei. For prevensjonsmiddelet er bra og alt det der. For kvinner som sliter med å finne noe som fungerer for seg selv uten straight up å bli en helt annen person er det absolutt en fantastisk nyhet at byrden ikke lenger bare ligger på dem. Men som kvinne vil jeg likevel tro at ikke mange hadde stolt på at den tilfeldige fyren fra Heidi's som du høvler over natt til søndag, har smurt seg med sin daglige dose. Barn er begge sitt ansvar, men la oss ikke lure oss selv. The girlies risikerer kanskje bittelitt mer under djevelens tango. Og når vi i klamydia-hovedstaden ikke en gang kan forvente at en eneste sjel bærer rundt på et enkelt kondom, hvordan skal vi da kunne forvente at Ronny på bygg som sov gjennom de siste fire eksamenene sine, har husket å smøre seg inn? Don't do it girlie. Don't do it.

TEKST OG DESIGN: CECILIA LIE

FOR Å AVSLUTTE DET HELE VIL JEG KOMME MED NOEN ALTERNATIVE HORMONFRIE PREVENSJONSMIDLER:

- Bruk kondom
- Bruk kondom
- Bruk kondom
- Legg ut innlegg i «Meldegruppe billettkontroll Trondheim» på fb

Proggetrim

Hva er vel en eksamensperiode uten en solid dose prokrastinering? Slapp av, jeg har deg. Her får du noen små oppgaver som du lett kan overbevise deg selv om at fortsatt teller som øving.

Hver oppgave gir deg et svar. Setter du dem sammen, finner du et løsningsord. Klarer du det, er du med i trekningen av en premie som kan redde enhver eksamenslesing: et brett med den hellige nektar, Powerking.

```java
public class Main {
    public static void main(String[] args) {
        Redaktor redaktor = new Redaktor();
        System.out.println(redaktor.getNavn().charAt(redaktor.getNavn().length() - 1));
    }
}
```

```java
public class Main {
    public static void main(String[] args) {
        String s = "Prokom";
        String sub = s.substring(1, 4);
        char result = sub.charAt(2);
        System.out.println(result);
    }
}
```

```python
def is_prime(n):
    for i in range(2, n):
        if n % i == 0:
            return False
    return True
print(is_prime(127))
#Hvis det skrives ut True, svar: T
#Hvis det skrives ut False, svar: F
```

```java
public class Main {
    public static void main(String[] args) {
        String s = "Online";
        String result = "";
        for (int i = 2; i < 4; i++) {
            result += s.substring(i, i + 1);
        }
          System.out.println(result);
    }
}
```

```python
s = "Informatikk"
result = []
for i in range(len(s)):
    if i == 1 or i == 3:
        result.append(s[i])
result.reverse()
print(result)
```

```python
s = "Offline"
if len(s) > 6:
   result = s[5]
else:
   result = s[4]
print(result)
```

Løsningsordet kan kanskje også være løsningen for noen av oss i løpet av sommeren. Men slapp av – noen har tenkt på deg. Ryktene sier at en ny interessegruppe er på vei med snacks, eksamenslesing og sosial støtte for de som må tilbringe litt ekstra kvalitetstid med pensum.

TEKST OG LAYOUT: SARAH REFSDAL

706
E6
715
Bakklandet
Sentrum
A4
Veien stengt